

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S.**, T., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou **T. K.**, s. r. o., Ú., IČO: X., proti žalovaným **1) H., s. r. o.**, P., IČO: X., **2) M. Č., B.**, o zaplatenie **619,12 Eur s príslušenstvom**, ktorá sa viedla na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši pod sp. zn. 9 Cb 132/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2011, č. k. 14 Cob 291/2010–91, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 619,12 eur s príslušenstvom. Žalobu voči žalovanému 2) zamietol a nepriznal mu náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že pasívne vecne legitimovaným tomto konaní je len žalovaný 1), ktorý je osobou bez poistenia zodpovednosti, ktoré je podľa § 3 ods. 1 zák. č. 381)2001 Z. z. povinný uzavrieť držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla. Naproti tomu, žalovaný 2) ako vodič vozidla, nie je osobu, ktorá je povinná uzavrieť poisťnú zmluvu, tou je len držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla, osoba na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, či vlastník motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľ.

Krajský súd v Trnave rozhodujúc a odvolaní žalobcu rozhodnutie súdu prvého stupňa voči žalovanému 2) a vo výroku o trovách prvostupňového konania vo vzťahu

k nemu potvrdil. Žalovanému 2) trovy odvolacieho konania nepriznal. Zároveň pripustil proti rozsudku dovolanie.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové závery a rovnako správne vec právne posúdil. Vzhľadom na konštatovanie správnosti výroku napadnutého rozsudku o zamietnutí žaloby voči žalovanému 2) a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku okresným súdom, odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. odkázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti rozhodnutia uviedol, že základom odvolacích námietok bolo tvrdenie, že nositeľom pasívnej legitímácie je aj žalovaný 2). Vo vzťahu k nemu uviedol, že nebol subjektom zodpovedajúcim voči žalobcovi podľa § 24 ods. 2 písm. b), ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., ak sa ho netýkala povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ktorým bola spôsobená v danom prípade škoda a ktorú škodu nahradil z poistného garančného fondu žalobca poškodenému.

Odvolací súd pripustil voči svojmu rozhodnutiu dovolanie s odôvodnením, že v ňom bola riešená otázka po právnej stránke zásadného významu. Uviedol, že ide o otázku výkladu právnej úpravy postihového práva Slovenskej kancelárie poisťovateľov, pri plnení z poistného garančného fondu poškodenému v prípade, ak vo vzťahu k motorovému vozidlu, ktorý bola škoda spôsobená, nebolo uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Spornou je otázka (ne) existencie pasívnej legitímácie vodiča motorového vozidla k náhradu plnenia poskytnutého Slovenskou kanceláriou poisťovateľov z poistného garančného fondu poškodenému za situácie, ak vodič motorového vozidla, hoci spôsobil a zodpovedá za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ, nemal povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená.

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 1. februára 2012.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca a žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zmeniť tak, že vyhovie návrhu v plnom rozsahu a prizná mu náhradu trov

konania. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z toho, že odvolací súd podľa § 238 ods. 3 O. s. p. vo výroku napadnutého rozsudku pripustil dovolanie. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. c) O. s. p. s tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolateľ zastáva názor, že voči žalovanému 2) je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči žalovanému 1), teda ide o nárok na náhradu plnenia, ktoré žalobca za nich oboch plnil poškodenému. Uviedol, že poškodený sa môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa § 427 OZ na základe objektívneho princípu a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa § 420 OZ na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Vodič je v spore pasívne legitimovaný, pretože zavinene porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (10a ods. 1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné a zároveň bolo podané oneskorene.

Podľa § 236 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa a musí byť podané včas (§ 240 O. s. p.).

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. môže účastník podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval na prvom stupni.

Podanie dovolania je ohraničené objektívnou procesnou lehotou, ktorá je jeden mesiac a ide o lehotu zákonnú, ktorú nie je možné predĺžiť ani skrátiť. Začiatok plynutia lehoty sa počíta odo dňa právoplatnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu. Je to lehota počítaná podľa mesiacov, čo znamená, že končí dňom, ktorý sa zhoduje svojim označením s dňom, kedy došlo ku skutočnosti, ktorá určuje začiatok plynutia lehoty, t. j. dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (§ 57 ods. 2, § 159 ods. 1 O. s. p.) Dovolanie možno podať písomne, elektronickými prostriedkami, ústne do protokolu alebo telefaxom.

Rozhodnutie odvolacieho súdu vo vzťahu k žalovanému 2) nadobudlo právoplatnosť 1. februára 2012. Posledným dňom na podanie dovolania bol 1. marec 2012 (štvrtok).

Žalobca podal dovolanie faxom odoslaným a doručeným súdu 8. marca 2012, ktoré následne písomne doplnil podaním originálu na poštu 9. marca 2012 (podľa priloženej obálky), doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 12. marca 2012. Keďže už faxom podané dovolanie bolo podané po uplynutí zákonnej lehoty, je dovolanie podané oneskorene.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd buď v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 písm. a/ O. s. p.) alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie z dôvodov uvedených v § 238 ods. 1, 2 a 3 O. s. p. je však vylúčené v prípadoch uvedených v odsekoch 4 a 5. Okrem iných prípadov dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

V prejednávanej veci konanie začalo 23. apríla 2010. Pre rok 2010 bola stanovená minimálna mesačná mzda nariadením vlády SR č. 441/2009 Z. z. na 307,70 eur. Predmetom konania, aj dovolania, je občianskoprávny nárok v hodnote 619,20 eur, čo zjavne nedosahuje trojnásobok minimálnej mzdy (923,10 eur). Pre posúdenie podmienok prípustnosti dovolania treba použiť znenie § 238 O. s. p., ktorého odsek 5 vylučuje prípustnosť dovolania, ak peňažné plnenie, ktoré je predmetom dovolania, neprevyšuje stanovenú výšku. Chýbajúca podmienka prípustnosti dovolania stanovená v ods. 5 nemôže byť nahradená rozhodnutím odvolacieho súdu podľa § 238 ods. 3 O. s. p., vyslovujúcim prípustnosť dovolania. Z uvedeného dôvodu i keď odvolací súd v napadnutom rozsudku vyslovil prípustnosť dovolania, dovolanie proti nemu podľa § 238 ods. 3 O. s. p. nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ O. s. p. ako oneskorené a neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich náhradu žalovaným nepriznal, pretože si náhradu trov dovolacieho konania neuplatnili.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. júna 2012

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková